28/05/2019

Το μοναστήρι του Άη Γιώργη του Κουδουνά όπου συρρέουν χιλιάδες Τούρκοι

/ Ιερές Μονές

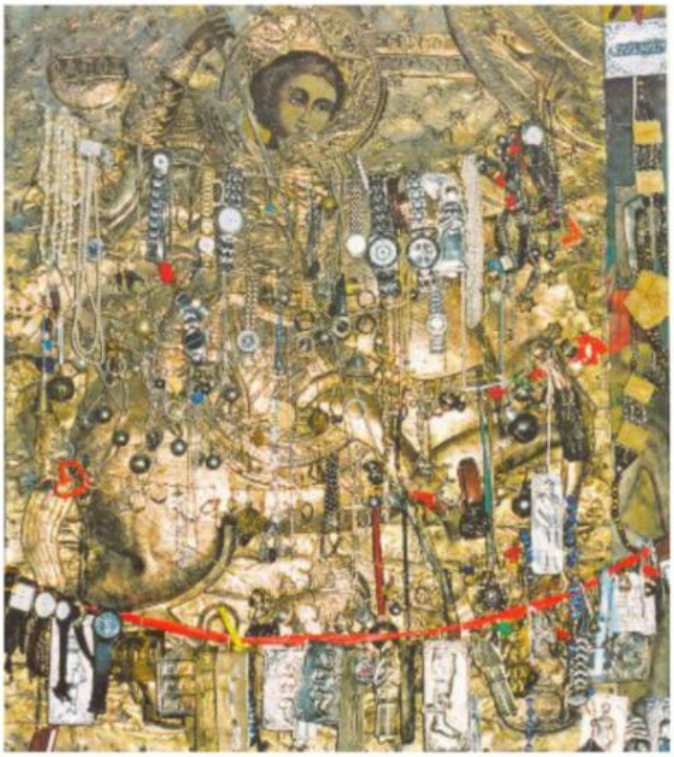

Το μοναστήρι του βρίσκεται στην Πρίγκηπο και το πρόσωπό του ενώνει Ρωμιούς και Τούρκους σ΄ένα κοινό τόπο λατρείας. Είναι το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου του Κουδουνά, όπου οι μουσουλμάνοι πάνε στην εκκλησιά μαζί με τους χριστιανούς στην εορτή του Αγίου.

Το μοναστήρι του Άη Γιώργη του Κουδουνά βρίσκεται στο νότιο λόφο της Πριγκήπου, στον Μαρμαρά.

Κάθε χρόνο το επισκέπτονται 250.000 άτομα, κυρίως Τούρκοι, γυναίκες, άντρες και παιδιά που ανεβαίνουν προς το μοναστήρι κρατώντας στα χέρια τους καρουλάκια. Ξετυλίγουν την κλωστή μέχρι να φτάσουν στην είσοδο της εκκλησίας. Δεν επιτρέπεται να μιλάνε όσο ανεβαίνουν.

Μπορούν να μιλήσουν μόνο στην επιστροφή όταν θα έχουν αφήσει την ευχή τους στον Άγιο. Μόνο έτσι θα τους ακούσει ο Άγιος και θα πραγματοποιήσει την ευχή τους. Ο καθένας γράφει ό,τι θέλει σε ένα χαρτάκι και το αφήνει στον Άγιο. Πολλοί θα επιστρέψουν σε σύντομο χρονικό διάστημα για να ευχαριστήσουν τον Άη Γιώργη που άκουσε την προσευχή τους και ικανοποίησε την επιθυμία τους ή βρήκε λύση στο πρόβλημά τους.

Όπως λένε χιλιάδες Τούρκοι που έρχονται κάθε χρόνο στον Άγιο Γεώργιο, «ο άγιος δεν ξεχωρίζει Ρωμιούς από αλλόθρησκους και τους φροντίζει όλους». Γι’ αυτό και του ζητούν καλύτερη δουλειά, να τους φέρει το κατάλληλο ταίρι, να τους βοηθήσει να αγοράσουν σπίτι ή να κρατήσει το κακό μακριά από την οικογένειά τους.

Η ιστορία της μονής

Η παράδοση λέει ότι το μοναστήρι ιδρύθηκε το 963, επί αυτοκράτορος Νικηφόρου Β΄ Φωκά. Η εικόνα του Αγίου Γεωργίου του Κουδουνά δόθηκε ως δώρο από τη γυναικεία μονή της Ειρήνης της Αθηναίας. Αργότερα, το 1204, δέχθηκε επιδρομή από τους Σταυροφόρους της Δ΄ Σταυροφορίας, και το 1302 καταστράφηκε από φωτιά. Οι μοναχοί κατάφεραν να διασώσουν κειμήλια και την εικόνα του Αγίου, τα οποία στη συνέχεια τα έκρυψαν σε δυσπρόσιτη περιοχή. Η εικόνα βρέθηκε από έναν βοσκό, ο οποίος είδε λέει όνειρο τον άγιο που του είπε ότι η εικόνα είναι εκεί όπου θα ακούσει να χτυπούν τα κουδούνια. Έτσι κι έγινε. Από τότε, δίνονται στους προσκυνητές που φθάνουν στη μονή κουδουνάκια ως ευλογία.